

Stovky Vlaků - Pacifik

 D A7 D
C
Když je člověk sám, pak neví, kam by rukou sáh,
rukou sáh
 A7 D D7
C C7
stává se pak obyčejně zaměstnancem drah.
drah,
G A7 D D7
Po nocích a o nedělích šraňky stahuje,
G A7 D
na zpocený okna prstem touhy maluje,
A7 D
C C7
když je člověk sám tak mnohé snáze pochopí.
pochopí.

 D7 G D
C7
R.Ty stovky vlaků, co tu jezdí dobře znám,
znám
 D7 G D
aspoň v tý nádražácký boudě nejsem sám,
sám,
F#mi A
do dálky běží lesklý pásy kolejí,
G A7 D
že vedou někam domů, je mou nadějí.

Nepospícháš, když tě čeká jen studenej práh,
práh,
zaprášená petrolejka, ze samoty strach,
chtěl bys někam přes koleje mezi lidi jít,
jít,
jen tak v hadrech vod voleje dobrej pocit mít,
pocit mít
nepospícháš, i když déšť ti oči zarosí.

Osvětlený vagóny když míhají se tmou,
jen pro sebe ponecháš si prosbu jedinou,
aby u tvý boudy jednou rychlík zastavil,
ty bys celej ve svátečním klidně nastoupil,
pár chvil,
vodjel tam, kde touhy tvý se rázem vyplní.
pověděl.

C G
Dlouho sem žil sám a neměl, kam bych
C G
až jsem se stal z nenadání zaměstnancem
F G C
vo nocích a vo nedělích šraňky stahuju
F G C
na zpocený vokna prstem touhy maluju
C G
když je člověk sám tak mnohé snáze

 F G C
R:Ty stovky vlaků, co tu jezděj dobře
 F G C
aspoň v tý nádražácký boudě nejseš
 Emi G
do dálky běží lesklý pásy kolejí
 F G G7 C
že vedou někam domů, je tvou nadějí.

Nepospíchám, když mě čeká jen studenej
zaprášená petrolejka, ze samoty strach,
chtěl bys někam přes koleje mezi lidi
jen tak v hadrech vod voleje dobrej
nepospícháš, i když déšť ti oči zarosí.

Osvětlený vagóny když míhají se tmou
jen pro sebe ponecháš si prosbu jedinou
aby u tvý boudy jednou rychlík zastavil
Najednou bys nebyl sám i když jen na
o svých touhách někomu bys tak rád